

Dániel könyve – Huszonnegyedik rész

Nimród, Nabukodonozor és Belsazár

Jeff Pippenger

2023-12-19

Dániel és Jelenések könyve ugyanaz a könyv, éppen olyan bizonyosan, mint ahogyan az Ószövetség és az Újszövetség ugyanaz a könyv. Közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt felnyitattik Jézus Krisztus kijelentése.

És ezt mondja nekem: Ne pecsételd le e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő közel van. Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki tisztátalan, legyen tisztátalan ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, legyen szent ezután is. És íme, hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz. Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég, az első és az utolsó. Jelenések 22:10–13.

A bibliai „első említés szabálya”, amely magában foglalja azt az igazságot, hogy egy dolog végét annak kezdete szemlélteti, hangsúlyozza Dániel könyve első három fejezetének jelentőségét, mert ezek az elsőként említett igazság abban a könyvben, amely Dániel és a Jelenések könyvei. Jézus az Alfa és az Ómega, ezért annak a könyvnek a kezdete, amely Dániel és a Jelenések könyvei, szükségképpen azt az igazságot kell hogy képviselje, amely a vég idején felnyitattik. Egy szinten tehát az a felnyitott igazság a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének angyalai által hirdetett örökkévaló evangélium.

Jézus Krisztus kijelentése, amelyet a Jelenések könyve első fejezetének első verse vezet be, az az üzenet, amelyet akkor kell közölni a gyülekezetekkel, amikor az „idő közel van”; és az az idő, amely az első fejezetben „közel van”, szükségképpen ugyanaz az idő kell legyen, amely a Jelenések könyve huszonkettedik fejezetében, közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt, szintén „közel van”.

Jézus Krisztus kijelentése, amelyet Isten adott néki, hogy megmutassa szolgálóinak, amiknek hamar meg kell lenniük; és elküldvén azt, megjelentette angyala által az ő szolgájának, Jánosnak: aki bizonyosságot tett az Isten beszédéről, és Jézus Krisztus bizonyosságtételéről, és mindarról, amit látott. Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek meg vannak írva abban: mert az idő közel van. Jelenések 1:1–3.

Az az üzenet, amely a végső üzenet, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulta előtt kerül felnyitásra, amikor „az idő közel van”, a második angyal és az Éjféli Kiáltás késői eső üzenete. Ez az igazság, amely a Hét Mennydörgés „rejtett történetéhez” kapcsolódik. Ez „a hét közül való nyolcadik” kinyilatkoztatása, és az az aranyfonál, amely mindezeket a drága kinyilatkoztatásokat Krisztus igazságának szép ruhájává szövi össze, a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében található „drága” „hétster”. Dániel első fejezete, majd ismét Dániel elsőől harmadik fejezetéig, ez az üzenet. A második fejezet „titka” szintén ez az üzenet.

Dániel első fejezete az első angyal üzenetét jelképezi, és miként a három angyal üzenetének valamennyi prófétai útjelzője megjelenik Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének első angyali üzenetében, ugyanúgy mindhárom üzenet valamennyi prófétai útjelzője megjelenik Dániel első fejezetében. Ezek az elemek a háromlépcsős próbatételi folyamat, amely Dániel első fejezetében étrendi próbát jelképez, ezt vizuális próba követi, amely lakmuszpróbához vezet. Az első fejezet, amikor a második és harmadik fejezettel összefüggésben vizsgáljuk, az étrendi próbát jelképezi, a második fejezet a vizuális próbát, a harmadik fejezet pedig a lakmuszpróbát. Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyali üzenete, valamint Dániel elsőől harmadikig terjedő fejezetei négy tanúbizonyságot szolgáltatnak a háromlépcsős próbatételi folyamat mellett.

Dániel könyvének negyedik és ötödik fejezete a prófétai történelem egy igen mélyreható vonalát képviseli. Az e két fejezet által létrehozott vonal legalább hat különálló prófétai vonalat foglal magában. E prófétai vonalak egyike Kr. e. 723-ban kezdődik, és egészen a vasárnapi törvényig tart. A hat vonal közül egy másik az 1798-as történelmet ábrázolja a vasárnapi törvényig terjedően, és abban a vonalban a prófécia három vonala egyszerre jelenik meg: a földi fenevad vonala (az Egyesült Államok), azután a protestáns szarv vonala, valamint a republikánus szarv vonala is. Ezek együtt egy ötödik vonalat állapítanak meg az Egyesült Államok prófétai vonalának kezdetén. Ez a vonal Dániel hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezetének 1798-ban történt felnyitását jelöli. Az Egyesült Államok prófétai vonalának végén egy hatodik vonal jön létre, amely a tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik fejezet 1989-ben történt felnyitását jelöli.

A földi vadállat prófétai vonalának kezdetét, amint azt Dániel könyve negyedik fejezete ábrázolja, a „hét idő” jelképe jelöli meg, és a földi vadállat prófétai vonalának végét szintén a „hét idő” jelképe jelöli meg. Annak a történelmi időszaknak a kezdetét és végét is, amelyet a hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezet felnyitása ábrázol, a „hét idő” jelképe jelöli meg. Annak a történelmi időszaknak a kezdetét és végét is, amelyet Dániel könyve tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik fejezetének felnyitása ábrázol, szintén a „hét idő” jelképe jelöli meg.

A történelem azon időszakának vége, amely akkor kezdődött, amikor Dániel könyvének hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezetei 1798-ban, „a vég idején” feltáruktak, 1863 volt. A történelem azon időszakának kezdete, amely akkor kezdődött, amikor Dániel könyvének tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik fejezete „a vég idején” feltáruktak, 1989 volt. Az 1863-tól 1989-ig terjedő időszak százhuszonhat évnél felel meg. A százhuszonhat év az ezerkétszázhatvan év egytizede, vagy tizede. Ezért a százhuszonhat szám az ezerkétszázhatvan év jelképe, amely a „pusztát” jelképezi, s ez viszont a „hét idő” kétezer-ötszázhusz évének jelképe.

Ez a valóság azt mutatja meg, hogy a földi fenevad történetében, az első angyal mozgalmában a kezdetnél, majd a harmadik angyal mozgalmában a végén, mindkettő kezdetét és végét egyaránt a „hét idő” jelöli. És a két mozgalom közötti időszakot, amely összeköti őket, szintén a „hét idő” szemlélteti.

A Biblia „sorról sorra” módszertanának alkalmazása nélkül az efféle kijelentést lehetetlen meglátni és megérteni, mert e módszertan nélkül a lepecsételt könyvet oda lehetne adni valakinek, aki jártas a teológia művészetében, és aztán magyarázatot lehetne kérni tőle arra nézve, mit jelent a

lepecsételt könyv. Véleményének gőgje arra indítaná, hogy rámutasson: a lepecsételt könyvet nem lehet megérteni, mert le volt pecsételve. Ezután foghatnád azt a lepecsételt könyvet, és odaadhatnád a nyájból valakinek, akit az a felvilágosult ember irányít és kiherél, és a nyáj, amely hozzászókkott ahhoz, hogy a teológus mesés eledeleiből táplálkozzék, vonakodnék attól, hogy a lepecsételt könyvet alkalmazza, mert nagyon is jól tudják, hogy kizárólag azok rendeltettek arra annak eldöntésére, mi az igazság, akik a teológiai Szanhedrin tagjai.

„Ámuljatok és csodálkozzatok, kiáltsatok és jajgassatok; részegek, de nem bortól, tántorognak, de nem részegítő italtól. Mert az Úr a mély álom lelkét öntötte ki rátok, és bezárta szemeiteket; a prófétákat és fejedelmeiteket, a látókat befedezte. És minden látomás olyanná lett előttetek, mint egy lepecsételt könyv szavai, amelyet odaadnak egy írástudónak, mondván: Kérlek, olvasd el ezt; ő pedig azt mondja: Nem tudom, mert le van pecsételve.”

„Ezért így szól az Úr: Mivel e nép szájával közeledik hozzám, és ajkával tisztel engem, szívét pedig távol tartja tőlem, és irántam való félelme emberek parancsolatából tanult dolog; azért ímé, csodálatos dolgot cselekszem ismét e néppel, csodát és csoda dolgot; és elvesz bölcsseinek bölcsessége, és értelmeseinek értelme elrejtetik. Jaj azoknak, akik mélyre rejtik tanácsukat az Úr elől, és a sötétben cselekszik dolgaikat, és ezt mondják: Ki lát minket, és ki ismer minket? Mily fonák a ti gondolkodásotok! Avagy a fazekas olyan-e, mint az agyag, hogy így szóljon a mű készítőjéről: Nem ő készített engem; és az alkotmány így szóljon alkotójáról: Nem ért hozzá?”

„Ennek minden szava beteljesedik. Vannak, akik nem alázzák meg szívüket Isten előtt, és nem járnak egyenességben. Elrejtik valódi szándékaikat, és közösségben maradnak a bukott angyalal, aki szereti és cselekszi a hazugságot. Az ellenség lelket ad azokra az emberekre, akiket felhasználhat arra, hogy megtévessze azokat, akik részben sötétségben vannak. Némelyeket átjár a uralkodó sötétség, és az igazságot félreteszik a tévedés kedvéért. Eljött a prófécia által megjelölt nap. Jézus Krisztust nem értik. Jézus Krisztus számukra mese. A föld történelmének e szakaszában sokan úgy viselkednek, mint a részeg emberek. ‘Ámuljatok és csodálkozzatok, vakítsátok meg magatokat és legyetek vakok; részegek ők, de nem bortól, tántorognak, de nem részegítő italtól. Mert az Úr mély álmod bocsátott rátok, és bezárta szemeiteket. A prófétákat és vezetőiteket, a látókat befedezte.’ Lelki részegség van sokakon, akik azt gondolják magukról, hogy ők az a nép, amely felmagasztaltatik. Vallásos hitük éppen olyan, amint azt ez az Írás ábrázolja. Ennek befolyása alatt nem tudnak egyenesen járni. Ösvényeiket görbévé teszik cselekedeteik folyamán. Egyik a másik után ide-oda tántorog. Az Úr nagy szánnal tekint rájuk. Az igazság útját nem ismerték. Tudálékos fondorkodók ők, és azok, akik segíthetnének és segíteniük is kellene tiszta lelki látásuk miatt, maguk is megtévesztettek, és egy gonosz művet támogatnak.

„E végső napok fejleményei hamarosan határozott alakot öltenek. Amikor e spiritiszta megtévesztésekről nyilvánvalóvá lesz, hogy valójában mik is ezek — a gonosz lelkek titkos munkálkodásai —, azok, akik szerepet vállaltak bennük, olyanokká lesznek, mint akik elvesztették józan eszüket.

„Ezért így szól az Úr: Mivel e nép szájával közeledik hozzám, és ajkaival tisztel engem, szívét pedig távol tartja tőlem, és az irántam való félelmük emberek parancsolata szerint tanított

dolog: azért íme, én ismét csodálatos dolgot cselekszem e néppel, igen csodálatosat és bámulatosat; és elvész bölcsének bölcsessége, és értelmeseinek értelme elrejtetik. Jaj azoknak, akik mélyen elrejtik tanácsukat az Úr elől, és tetteiket a sötétségben viszik véghez, és azt mondják: Ki lát minket, és ki ismer minket? Bizony, a ti fonák dolgaitok olyanok lesznek, mint a fazekas agyaga; vajon mondhatja-e az alkotás alkotójáról: Nem ő alkotott engem? vagy mondhatja-e a formált dolog formálójáról: Nincs értelme?”

„Bemutattattott nekem, hogy tapasztalatunkban éppen ezzel az állapottal találkoztunk és találkozunk. Olyan emberek, akik nagy világosságot és csodálatos kiváltságokat kaptak, olyan vezetők szavát fogadták el, akik bölcsnek tartják magukat, akiket az Úr nagy kegyelemben részesített és megáldott, de akik kivonták magukat Isten kezéből, és az ellenség sorai közé álltak. A világot el fogják árasztani a tetszetős tévedések. Egy emberi értelem, elfogadva ezeket a tévedéseket, hatni fog más emberi értelmekre, akik Isten igazságának drága bizonyítékait hazugsággá változtatták. Ezeket az embereket bukott angyalok fogják megtéveszteni, holott hűséges őrállókként kellett volna megállniuk, lelkekre vigyázva, mint akik számadással tartoznak. Letették harcuk fegyvereit, és hitető lelkekre figyeltek. Semmissé teszik Isten tanácsát, félreteszik intéseit és feddéseit, és határozottan a Sátán oldalán állnak, figyelve hitető lelkekre és ördögi tanításokra.

„Lelki részegség van most azokon az embereken, akiknek nem volna szabad tántorogniuk, mint az erős ital befolyása alatt álló férfiaknak. Bűncselekmények és törvénytelenségek, csalás, álnokság és tisztességtelen eljárás töltik be a világot, összhangban annak a vezérnek a tanításával, aki fellázadt a mennyei udvarokban.”

„A történelem meg fog ismétlődni. Megnevezhetném, mi fog bekövetkezni a közeli jövőben, de az idő még nincs itt. A holtak alakjai fognak megjelenni, Sátán ravasz eszköze által, és sokan kapcsolatba lépnek majd azzal, aki szereti és cselekszi a hazugságot. Figyelmeztetem a mi népünket, hogy közvetlenül közöttünk némelyek elfordulnak a hittől, hitet adnak a megtévesztő lelkeknek és ördögök tanításainak, és általuk az igazságot gonoszul fogják szóba hozni.” Battle Creek Letters, 123–125.

Dániel első fejezete, amely a Jelenések tizennegyedik fejezetének első angyali üzenetét jelképezi, összhangban áll a földi vadállat történetének kezdetével. Dániel első, második és harmadik fejezete, amelyek a Jelenések tizennegyedik fejezetében szereplő mindhárom angyal üzenetét jelképezik, összhangban áll az Egyesült Államok végével. Nabukodonozor az első angyal történetét és Dániel első fejezetét jelképezi. Baltazár a harmadik angyal történetét és Dániel első három fejezetét jelképezi.

„Babilon utolsó uralkodójához, miként előképíleg az elsőhöz is, eljutott az isteni Őrálló ítélete: „Ó, király, ... neked szól ez: országod elvételét tőled.” Dániel 4:31.” Próféták és királyok, 533.

Nebukadnecarral és Belsazárral kapcsolatos tanulmányunkat a következő cikkben folytatjuk.

„Belsazár, Isten hatalmának e megnyilatkozásától megrendülve, amely tanúsította, hogy tanújuk volt, jöhetett ők ezt nem tudták, nagy lehetőségekkel rendelkezett arra, hogy megismerje az élő Isten cselekedeteit és hatalmát, és hogy teljesítse akaratát. Sok

világosságban részesült. Nagyapját, Nabukodonozort figyelmeztették a veszélyre, amely abban rejlett, hogy megfedezik Istentől és önmagát dicsőíti. Belszár tudott arról, hogy száműzetett az emberek társaságából, és a mező vadállatai közé került; és ezeket a tényeket, amelyeknek tanulságul kellett volna szolgálniuk számára, semmibe vette, mintha soha meg sem történtek volna; és tovább folytatta nagyapja bűneinek ismételését. Elmerészelte követni azokat a vétkeket, amelyek Isten ítéleteit vonták Nabukodonozorra. Nem csupán azért ítéltetett el, mert ő maga gonoszul cselekedett, hanem azért is, mert nem élt azokkal a lehetőségekkel és képességekkel, amelyek, ha kiműveltetnek, képessé tették volna őt arra, hogy helyesen cselekedjék.” Testimonies to Ministers, 436.